

بررسی اثرات سدیم فلوراید بر روی القاء تغییرات تخریبی سلولهای قلبی در موش

صحرائی بالغ

دکتر محمد جعفر رضایی^۱، مرتضی ابوذری^۲، دکتر شهره رضایی^۳، دکتر بهرام نیکخو^۴، مسعود علاسوند^۵، رضا صالحی^۶، دکتر فردین فتحی^۷، پروین ثابتی^۸

۱- PhD جنین شناسی، استادیار دانشگاه علوم پزشکی کردستان، (مؤلف مسؤل) Rezaiejm@hotmail.com

۲- کارشناس ارشد آناتومی، مربی گروه آناتومی، دانشگاه علوم پزشکی کردستان

۳- پزشک عمومی، دانشگاه علوم پزشکی کردستان

۴- استادیار گروه پاتولوژی، دانشگاه علوم پزشکی کردستان

۵- کارشناس ارشد فیزیولوژی، مربی گروه فیزیولوژی، دانشگاه علوم پزشکی کردستان

۶- کارشناس ارشد آمار، دانشگاه علوم پزشکی کردستان

۷- PhD آناتومی، استادیار گروه آناتومی، دانشگاه علوم پزشکی کردستان

۸- کارشناس ارشد بافت شناسی، مربی گروه بافت شناسی دانشگاه علوم پزشکی کردستان

چکیده

زمینه و هدف: در طی پنجاه سال گذشته شواهد علمی متعددی نشان داده است که فلوراید احتمالاً می تواند سبب کاهش طول عمر، ایجاد سرطان، انواع اختلالات روانی، تشدید استئوپروز و شکستگی استخوان لگن در افراد مسن شود.

فلوراید می تواند پاسخهای التهابی را القا کرده و موجب توقف سیکل سلولی و القای نوعی از مرگ سلولی تحت عنوان آپوپتوزیس در سلولهای جانوری در محیط کشت گردد. اما اطلاعات ما در مورد اثرات فلوراید بر روی هیستولوژی قلب بسیار ناچیز است. در مدل‌های حیوانی گزارشات اندکی در مورد اثرات سدیم فلوراید بر روی القای تغییرات تخریبی در قلب وجود دارد. در مطالعاتی که تاکنون صورت گرفته اثرات دراز مدت سدیم فلوراید بر روی سلولهای قلبی بررسی شده است. هدف این مطالعه بررسی اثرات کوتاه مدت فلوریزس تجربی بر روی تغییرات هیستولوژیکی سلولهای میوکاردی در موش صحرائی است.

روش بررسی: در این مطالعه تجربی ۵۶ سر موش صحرائی بالغ نر نژاد Sprague dawley به طور تصادفی به گروههای تجربی و کنترل تقسیم شدند (هشت گروه، تعداد در هر گروه هفت سر). در گروههای آزمایشی سدیم فلوراید به میزان ۱۰ و ۲۰ mg/kg/day و به مدت ۱۴ و ۲۸ روز به صورت زیر پوستی تزریق شد. گروههای کنترل میزان هم حجمی از بافر فسفات را دریافت کردند. وزن قلب و وزن بدن در گروههای کنترل و آزمایش اندازه گیری شد و نمونه‌های قلب جهت مطالعات هیستولوژیکی آماده شدند و بصورت معمول رنگ آمیزی شدند. نتایج با استفاده از آزمون Student T-test آنالیز شد.

یافته‌ها: نتایج نشان داد که وزن قلب و وزن بدن در گروههای آزمایشی در مقایسه با گروههای کنترل بطور معنی داری کاهش یافت. در گروه تجربی، میوکارد تغییرات دژنراتیوی را پس از تزریقات روزهای ۱۴ و ۲۸ نشان داد، این تغییرات شامل ظهور میوسیت‌های هایپرکروماتیک و خونریزیهای کوچک بود. در این گروه میوسیت‌های دژنراتیو تغییراتی نظیر ناپدید شدن هسته‌ها، فیبرینولیزیس را نشان دادند. همچنین افزایش سلولهای بینابینی در بافت همبندی میوکاردیوم روی داد. میزان آسیب میوکارد ارتباط با دوز فلوراید تزریق شده داشت ($p < 0.05$). در حیوانات گروه کنترل، میوکارد هیچیک از تغییرات ذکر شده را نشان نداد.

نتیجه گیری: تزریق سدیم فلوراید موجب کاهش معنی دار وزن بدن و وزن قلب در طی مراحل اولیه تزریق می شود. مطالعات هیستولوژیکی در طی این دوره تغییرات دژنراتیوی را در میوکارد نشان داد.

کلید واژه‌ها: میوکارد، هیستولوژی، سدیم فلوراید.

وصول مقاله: ۸۵/۷/۲۵ اصلاح نهایی: ۸۶/۸/۳۰ پذیرش مقاله: ۸۶/۹/۱

مقدمه

آلودگی با فلوراید یکی از مشکلات زیست محیطی است که بر سلامت جوامع انسانی هم، اثرگذار است. سدیم فلوراید یکی از مواد زایدی است که در صنایع ایجاد می‌شود و هم اکنون به عنوان یکی از مواد آلاینده مطرح است. تحقیقات گذشته نشان داده است که آلودگی با فلوراید تغییرات تخریبی روند ساخت کلاژن و پیری را القا می‌کند. از عوامل القاء کننده سرطان است و سبب بروز تغییرات دژنراتیوی در سیستم عصبی می‌شود. این ماده تسریع کننده استئوپروز است و سبب ایجاد شکستگی در استخوانها می‌شود (۶-۱). مطالعات نشان داده است که این ماده القاء کننده مرگ سلولی است (۷) و سبب کاهش توان سیستم ایمنی بدن می‌شود (۸،۹). بر اساس مطالعاتی که صورت گرفته است مشخص شده است که در حدود ۵۰٪ از آبهای زیر زمینی آلودگی به فلوراید دارند. این مسئله از آن جهت اهمیت دارد که آب بیشتر روستاها از منابع زیر زمینی تأمین می‌شود. در همین زمینه مطالعات اپیدمیولوژیکی نیز نشان داده است که در این نواحی شیوع بیماریهای قلبی و عروقی بیشتر است (۱۰).

در نواحی صنعتی و شهری نیز با پیشرفت صنایع و استفاده از فلوراید در صنایعی از قبیل لاستیک سازی، ساخت پلاستیکهای سبک و تفلون، استفاده از این ماده در صنایع دارویی و حتی فلوروتراپی و... سبب شده است که محققین در مورد عوارض جانبی فلوراید تحقیقاتی را انجام دهند (۸). لذا بررسی عوارض استفاده از فلوراید بصورت In vivo در مدل حیوانی حائز اهمیت است. از سوی دیگر گزارشاتی وجود دارد مبنی بر اینکه سدیم فلوراید می‌تواند سبب ایجاد تغییرات تخریبی در سلولهای قلبی شود. بر اساس مطالعاتی که در

زمینه اثرات فلوروزیس بر روی خرگوش صورت گرفته است مشخص شد که سدیم فلوراید می‌تواند تغییرات دژنراتیوی را در سلولهای میوکاری در دراز مدت ایجاد نماید (۱۰). با توجه به این که هم اکنون مسئله بیماریهای قلبی عروقی یکی از عوامل تهدیدکننده سلامتی انسانها در قرن حاضر است انجام تحقیقات بیشتر در این زمینه ضروری به نظر می‌رسد. در تحقیق حاضر اثرات کوتاه مدت سدیم فلوراید بر روی القای تغییرات مورفولوژیکی سلولهای قلب در مدل موش صحرائی مورد بررسی قرار گرفته است. لازم به ذکر است که در مورد اثرات کوتاه مدت فلوروزیس بر روی سلولهای قلبی در این مدل آزمایشگاهی گزارشات اندکی وجود دارد.

روش بررسی

تحقیق حاضر بر روی ۶۵ سر موش صحرائی نر بالغ شصت روزه نژاد Sprague dawley صورت گرفت. موشهای صحرائی در مرکز حیوان خانه دانشگاه علوم پزشکی کردستان نگهداری شدند و در طول دوره آزمایش دسترسی کافی به آب و مواد غذایی داشتند. این حیوانات در شرایط ۱۲ ساعت نور و ۱۲ ساعت تاریکی نگهداری شدند. موشهای صحرائی توزین و به صورت تصادفی در گروههای کنترل (چهارگروه) و آزمایش (چهارگروه) تقسیم شدند تعداد موشها در هر گروه هفت سر بود. در گروههای آزمایشی یک و دو سدیم فلوراید به ترتیب (با دوزهای ۱۰ mg/kg/day و ۲۰) بصورت زیر پوستی تزریق شد و در گروههای کنترل نیز میزان هم حجمی از آب مقطر بصورت زیر پوستی تزریق شد (۹).

تجزیه و تحلیل نتایج با استفاده از نرم افزار SPSS و انجام آزمون آماری Student T-test صورت گرفت.

یافته‌ها

نتایج کمی

اندازه‌گیری وزن قلب و وزن حیوان

در گروه‌های کنترل و آزمایش وزن بدن و وزن قلب موشهای صحرایی در زمان نمونه‌گیری اندازه‌گیری شد. نتایج مربوطه در جدولهای ۱ و ۲ آمده است. نتایج نشان می‌دهد که وزن بدن و وزن قلب در گروه‌های آزمایشی کاهش یافته است.

در روزهای ۱۴ و ۲۸ پس از تزریق سدیم فلوراید، موشها با استفاده از تزریق داخل صفاقی پنتوباریتال سدیم بصورت عمقی بیهوش شدند و پس از اندازه‌گیری وزن بدن و وزن قلب، از ۱/۳ میلی بطن چپ رتهای مورد آزمایش نمونه‌گیری به عمل آمد.

در بخش مطالعات میکروسکوپی نمونه‌ها در فیکساتیو بوئن فیکس شدند. سپس نمونه‌ها به صورت روتین پروسس داده شدند و برشهایی با ضخامت ۸ میکرون از بلوکها تهیه شد. برشها با استفاده از رنگ آمیزی همتو کسلیین- ائوزین رنگ آمیزی شدند و مطالعات هیستولوژیکی صورت گرفت.

جدول ۱: وزن بدن و وزن قلب موشهای صحرایی را در گروههای کنترل و آزمایشی (NaF:10mg/kg) نشان می‌دهد.

پارامتر	دو هفته		چهار هفته	
	کنترل	آزمایش	کنترل	آزمایش
وزن بدن (گرم)	۲۷۹/۲۵±۶/۳۷	۲۷۴/۲۵±۷/۱۷	۲۸۲/۲۵±۷/۰۴	۲۶۶/۲۵±۵/۱
وزن قلب (گرم)	۲/۲۴±۰/۰۴	۲/۱۸±۰/۰۲	۲/۲۸±۰/۰۵	۲/۱۱±۰/۰۲

×: اختلاف معنی‌داری بین گروههای کنترل و آزمایش وجود دارد ($p < 0.05$)

××: اختلاف معنی‌داری بین گروههای کنترل و آزمایش وجود دارد ($p < 0.01$)

جدول ۲: وزن بدن و وزن قلب موشهای صحرایی را در گروههای کنترل و آزمایشی (20mg/kg) نشان می‌دهد.

پارامتر	دو هفته		چهار هفته	
	کنترل	آزمایش	کنترل	آزمایش
وزن بدن (گرم)	۲۷۶/۵±۵/۱۱	۲۶۲/۲۵±۶/۱۳	۲۸۵/۳۱±۸/۱	۲۵۲/۵۲±۴/۸۵
وزن قلب (گرم)	۲/۲۲±۰/۰۲	۲/۰۷±۰/۰۲	۲/۳±۰/۰۵	۱/۹۱±۰/۰۴

×: اختلاف معنی‌داری بین گروههای کنترل و آزمایش وجود دارد ($p < 0.01$)

مطالعات میکروسکوپی

مطالعات هیستولوژیکی در گروه آزمایشی دو هفته با دوز ۱۰ mg/kg نشان داد که مورفولوژی سلولهای میوکاردی در گروه آزمایش تغییراتی را در مقایسه با گروه کنترل نشان می‌دهد. برخی از سلولهای میوکاردی منظره ائوزینوفیل تری داشتند (ظاهری تیره‌تر داشتند).

مطالعات هیستولوژیکی در گروههای کنترل نشان داد که سلولهای قلبی دارای سارکوپلاسم مشخص با خطوط عرضی و هسته‌ای تقریباً یوکروماتین در مرکز سلولها هستند. این سلولها توسط بافت همبند ظریفی از یکدیگر جدا شده‌اند. هسته تقریباً یوکروماتین و سلولها توسط بافت همبند ظریفی از هم جدا شده‌اند (شکل ۱).

تیره به نسبت بیشتری مشاهده شدند این سلولها هسته‌ای داشتند که در مراحل پیکنوز واقع شده بود.

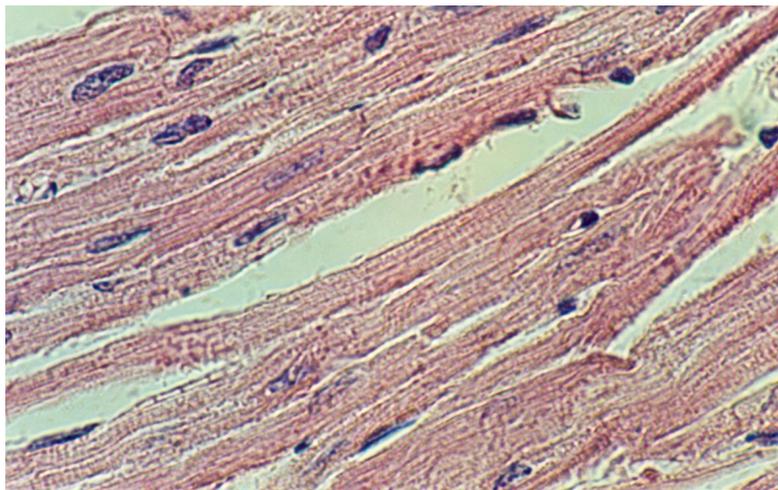
در گروه آزمایشی دو هفته با دوز 20 mg/kg (گروه آزمایشی شماره ۳) مورفولوژی سلولهای میوکاردی تغییراتی را در مقایسه با گروه کنترل نشان داد. در گروه آزمایشی شماره ۳ نکته قابل توجه حضور سلولهای میوکاردی تیره (ائوزینوفیل تر) بیشتری در مقایسه با گروههای آزمایشی قبلی بود.

در گروه آزمایشی چهار هفته با دوز 20 mg/kg (گروه آزمایشی شماره ۴) تغییراتی مشابه گروههای آزمایشی شماره ۳ روی داد. در این گروه، سلولهای میوکاردی تیره با فراوانی بیشتری مشاهده شدند. در برشهای طولی میزان بافت همبندی افزایش بیشتری یافته بود البته جهت گیری عناصر رشته‌ای همبندی نامنظم بود و آرایش نامنظمی داشتند. در بافت همبند سلولاریتی افزایش قابل توجهی داشت (شکل ۴).

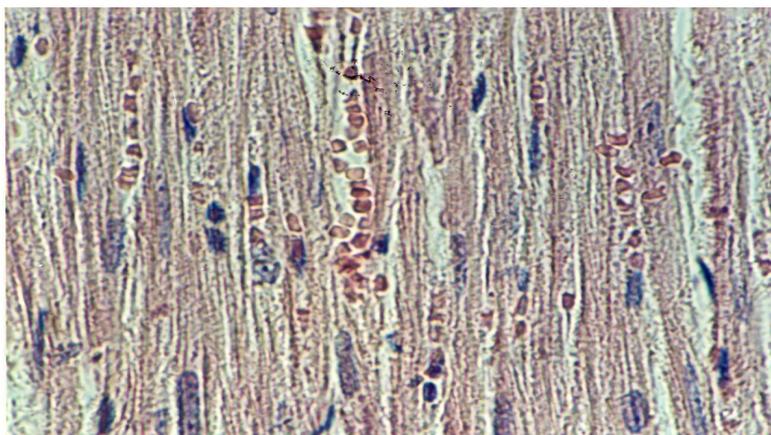
هسته این سلولهای ائوزینوفیلیک وضعیت هتروکروماتینی تری داشت و در ضمن جایگاه هسته بصورت اکستریک بود (در مقایسه با گروه کنترل).

مطالعات هیستولوژیکی نشان داد که در این گروه آزمایشی، نفوذپذیری رگهای خونی افزایش پیدا کرده و تعدادی از گلبولهای قرمز در فضاها خارج رگی و بین سلولهای میوکاردی مشاهده شد (شکل ۲). این تغییرات در گروههای کنترل مشاهده نمی شدند. شواهد هیستولوژیکی که نشانگر وقوع فیبرینولیزیس در این سلولهای ائوزینوفیلیک بود مشاهده شد. هسته این سلولها بصورت متراکم و در وضعیتی خارج از مرکز سلول قرار داشت (شکل ۳).

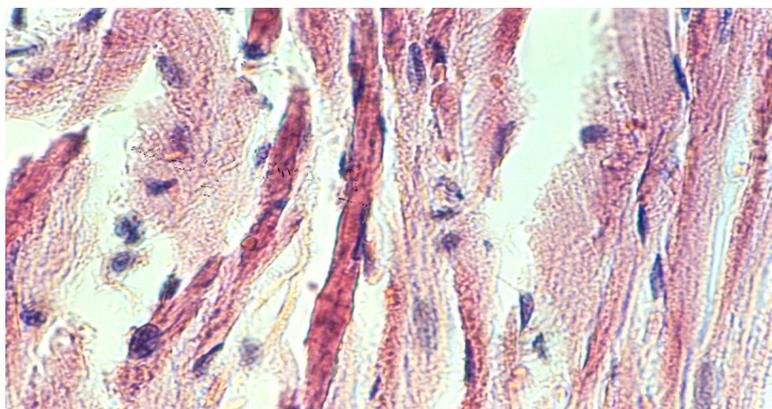
در گروه آزمایشی چهار هفته با دوز 10 mg/kg (گروه آزمایشی شماره ۲) مورفولوژی سلولهای میوکاردی تغییراتی در مقایسه با گروه کنترل نشان داد. این تغییرات مشابه با گروه آزمایشی شماره ۱ بود اما تغییرات به میزان بیشتری روی داد و سلولهای میوکاردی

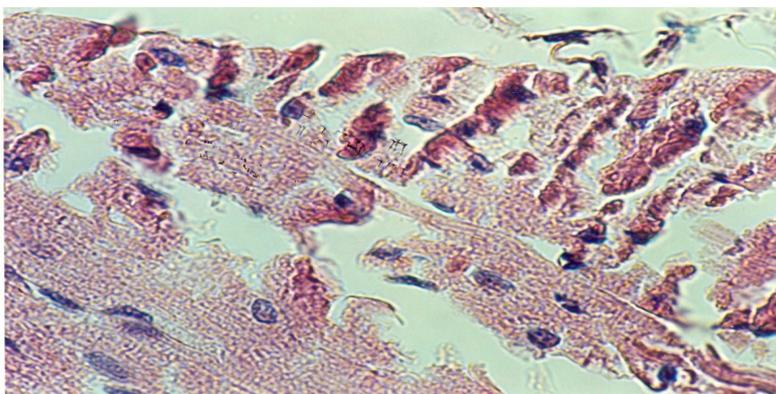
شکل ۱: سلولهای میوکاردی را در گروه کنترل نشان می‌دهد رنگ آمیزی H&E بزرگنمایی ۴۰۰×

شکل ۲: سلولهای میوکاردی را در گروه آزمایشی نشان می‌دهد افزایش نفوذپذیری مویرگهای قلبی و اینفلتراسیون سلولی در بین سلولهای میوکاردی قابل تشخیص است رنگ آمیزی H&E بزرگنمایی ۴۰۰×

شکل ۳: سلولهای میوکاردی را در گروه آزمایشی نشان می‌دهد افزایش نفوذپذیری مویرگهای قلبی و اینفلتراسیون سلولی در بین سلولهای میوکاردی سلولهای میوکاردی ائوزینوفیل تر و فیبرینولیز محدود قابل تشخیص است رنگ آمیزی H&E بزرگنمایی ۴۰۰×

شکل ۴: سلولهای میوکاردی را در گروه آزمایشی نشان می‌دهد سلولهای میوکاردی تیره تر (ائوزینوفیل تر) به تعداد بیشتری مشاهده می‌شوند رنگ آمیزی H&E بزرگنمایی ۴۰۰×

بحث

در تحقیق حاضر تغییرات آناتومیکی و هیستولوژیکی قلب موش صحرائی بالغ پس از تزریق زیر پوستی سدیم فلوراید بررسی شد. بر اساس یافته‌های این مطالعه استفاده از سدیم فلوراید در دوزهای ۱۰ میلی‌گرم و ۲۰ میلی‌گرم و در زمانهای ۲ و ۴ هفته پس از تزریق سبب القای تغییراتی در قلب موش صحرائی می‌شود. این تغییرات شامل کاهش وزن بدن و قلب بود. مطالعه حاضر نشان داد که این کاهش وابسته به دوز و دوره زمانی تزریق است. در گروههای آزمایشی چهار هفته و بخصوص در دوز ۲۰ mg/kg این کاهش معنی‌دار بود. در خصوص کاهش وزن بدن و وزن قلب به دنبال استفاده از فلوراید در نمونه‌های حیوانی گزارشی نیافتیم. در این زمینه مطالعات اپیدمیولوژیکی که در سال ۱۹۹۰ صورت گرفته نشان داده است که در جوامعی که آب آشامیدنی آنها در معرض آلودگی به فلوراید قرار گرفته‌اند درصد بیشتری از آنها به بیماریهای کلیوی مبتلا شده‌اند. نتایج این مطالعات نشان داده است که در این جوامع میانگین وزن بدن در مقایسه با سایر جوامع کمتر است (۱۱،۱۲).

در تحقیق حاضر مشاهده شد که وزن قلب در گروههای دو هفته‌ای و چهار هفته‌ای در مقایسه با گروه کنترل کاهش پیدا می‌کند، در این خصوص از دیگر محققین گزارشی نیافته‌ایم اما بر اساس مطالعاتی که صورت گرفته است مشخص شده است که سدیم فلوراید بر روند ساخته شدن کلاژن اثر مهاری دارد (۱۸-۱۳). با توجه به اینکه کلاژن عمده‌ترین پروتئینی است که در بدن یافت می‌شود بنابراین کاهش وزن بدن بدنبال استفاده از سدیم فلوراید در تحقیق حاضر می‌تواند ناشی از اثرات احتمالی این ماده بر روی مهار ساخته

شدن کلاژن و یا القای مکانیسمهای دژنراتیوی در این پروتئین باشد.

بر اساس یافته‌های این مطالعه استفاده از سدیم فلوراید در گروههای آزمایشی ۲ و ۴ هفته‌ای، سبب القای تغییرات تخریبی در سلولهای عضله قلب می‌شود. بر اساس یافته‌های تحقیق حاضر اثرات سدیم فلوراید در این مطالعه وابسته به دوز سدیم فلوراید و وابسته به مدت زمان تزریق است. به گونه‌ای که مطالعات کیفی نشان داد تغییرات تخریبی در گروههای آزمایشی چهار هفته‌ای بیشتر از گروه آزمایشی ۲ هفته‌ای بود.

در مطالعه حاضر مطالعات هیستولوژیکی نشان داد که در سلولهای میوکاردی گروههای آزمایشی دو هفته و چهار هفته‌ای سلولهایی با سیتوپلاسمی تیره‌تر (ائوزینوفیل‌تر) مشاهده شدند این سلولها در گروههای کنترل مشاهده نشدند، وجود این سلولها نشان دهنده تغییرات تخریبی و فیبرینولیزیس در سلولهای قلبی است این سلولها در مقایسه با سایر سلولهای قلبی ابعاد کوچکتری داشتند و هسته این سلولها در مقایسه با سلولهای دیگر ظاهری چروکیده و جایگاهی خارج از مرکز سلول داشتند. این تغییرات نشان دهنده وجود تغییرات تخریبی در سلولهای قلبی است. ویژگی‌های این سلولهای آسیب دیده بسیار شبیه به ویژگی‌های مرگ سلولی است که تحت عنوان مرگ شبه آپوپتوزی از آن نام برده می‌شود. Takemura و همکارانش در بررسیهایی که در مورد مرگ سلولهای قلبی پس از انفارکتوس انجام داده‌اند وجود سلولهای میوکاردی تیره‌ای را گزارش دادند که بر اساس یافته‌های ایشان این سلولها سلولهای آسیب دیده‌ای هستند که دچار نوعی از مرگ سلولی به نام مرگ آپوپتوتیکی شده‌اند (۱۹).

ماه سبب ایجاد تغییراتی در سطح آنزیمهای آنتی اکسیدان در قلب می شود اما به ماهیت تغییرات سلولهای قلبی اشاره ای نکرد (۲۱).

سؤالی که پیش می آید این است که سدیم فلوراید از چه راههایی سبب القای تغییرات تخریبی می شود؟
ظاهراً سدیم فلوراید بر روی سیکل سلولی اثرگذار است. مطالعاتی که در سال ۲۰۰۳ توسط Zhang و همکارانش در مورد اثرات سدیم فلوراید روی رشد سلول صورت گرفته است نشان داده است سیکل سلولی و مرگ سلول (آپوپتوزیس) در سلولهای استئوبلاست تحت اثر سدیم فلوراید قرار می گیرد. مطالعات آنان نشان داده است که با استفاده از ماده سدیم فلوراید درصد سلولهایی که وارد مرحله (آپوپتوزیس) می شوند، افزایش می یابد. سیکل سلول (چرخه سلولی) و مرحله همانند سازی تحت تأثیر سدیم فلوراید قرار می گیرد و زمان سیکل سلولی کاهش پیدا می کند (۲۲).

مطالعاتی که توسط Refsnes و همکارانش در سال ۲۰۰۳ صورت گرفته، نشان داده است که سدیم فلوراید باعث القای آپوپتوزیس و افزایش مرگ سلولهای پوششی ریه از طریق پروتئین کیناز C و آنزیمهای وابسته به کلسیم می شود (۲۳).

مطالعات دیگری که توسط Chen و همکارانش در سال ۲۰۰۳ صورت گرفته، نشان داده است که سدیم فلوراید در محیط کشت و در غلظتهای میلی مول سبب القای مرگ سلولی می شود آنان جهت تشخیص مرگ سلولی از تکنیک Tunnel و فلوسیتومتری استفاده کردند (۲۴).
مطالعات Tokunaga و همکارانش در سال ۲۰۰۳ نشان داده که در محیط کشت، غلظتهای در حد میلی مولار سدیم فلوراید باعث القای مرگ سلولی (آپوپتوزیس) از طریق فعال کردن آنزیمهای کاسپاز و

مطالعات ما در سال ۲۰۰۵ در رابطه با اثرات کوتاه مدت دگزامتازون بر روی سلولهای قلبی نوزاد موش صحرایی نشان داد که دگزامتازون سبب ایجاد تغییرات تخریبی در سلولهای قلبی می شود و بررسیهای فراساختاری نشان داد که سلولهای میوکاردی تیره (ائوزینوفیل تر) که پس از استفاده از دگزامتازون مشاهده می شوند سلولهایی هستند که وارد پروسه مرگ آپوپتوزی شده اند (۲۰). بنابراین بر اساس ویژگیهای مورفولوژیکی سلولهای دژنراتیوی که در تحقیق حاضر مشاهده شد می توان گفت که سدیم فلوراید در دوزهای ۱۰ و ۲۰ میلی گرم سبب القای تغییرات تخریبی در سلولهای میوکاردی می شود و نوع مرگ سلولی احتمالاً آپوپتوتیکی است. البته لازم است برای تشخیص قطعی نوع مرگ سلولی آپوپتوتیکی از تکنیکهای ایمونوهیستوشیمیایی و مشاهدات میکروسکوپی الکترونی استفاده کرد.

در سال ۲۰۰۱ Shashi و همکارانش اثرات سدیم فلوراید را بر روی سلولهای عضلانی قلبی در خرگوش بررسی کرد بر اساس یافته آنان سدیم فلوراید در دراز مدت یعنی هشت هفته پس از تزریق به صورت زیر پوستی سبب القای تغییرات تخریبی در بافت قلبی می شود بر اساس یافته های ایشان سدیم فلوراید در دوزهای ۲۰ و ۴۰ میلی گرم سبب القای تغییرات تخریبی در قلب می شود. ایشان به فیبرینولیزیس در قلب اشاره کردند اما به حضور سلولهای تیره میوکاردی که در تحقیق حاضر مشاهده شده است اشاره ای نکرده اند (۱۰).

در سال ۲۰۰۵ یافته های Cicek و همکارانش نشان داد که اضافه کردن سدیم فلوراید در آب آشامیدنی (در دوز ۱۰۰ میلی گرم در لیتر) در دراز مدت یعنی پس از ۶

میوکاردی که پس از تزریق سدیم فلوراید در گروههای آزمایشی مشاهده شد همان سلولهای باشند که وارد مراحل مرگ آپوپتوزیس شده‌اند.

در تحقیق حاضر میزان فضاهای بین سلولی در گروههای آزمایشی در مقایسه با گروههای کنترل افزایش یافت (ادم). حضور سلولهای خونی در بین سلولهای میوکاردی نشان داد که میزان نفوذپذیری رگهای خونی نیز افزایش یافت در این خصوص نیز گزارشات وجود دارد که نشان می‌دهد سدیم فلوراید می‌تواند بر روی نفوذپذیری رگهای خونی اثر بگذارد. بر اساس گزارشات موجود فلوراید با تخریب سد خونی- مغزی- نخاعی سبب تغییر در نفوذپذیری مویرگهای مغزی و نخاعی می‌شود و به این ترتیب روند تغییرات تخریبی در سیستم عصبی فعال می‌شود (۸).

نتیجه‌گیری

بطور کلی یافته‌های تحقیق حاضر نشان داد که سدیم فلوراید در دوزهای ۱۰mg/kg و ۲۰ سبب تغییراتی در وزن موش صحرایی و وزن قلب می‌شود. مطالعات هیستولوژیکی نیز نشان داد که سدیم فلوراید سبب القای تغییرات تخریبی در سلولهای میوکاردی می‌شود.

تکه‌تکه شدن DNA در سلولهای توموری می‌شود. آنها نشان دادند که مرگ سلول در این مرحله ناشی از کاهش در مصرف گلوکز توسط سلول است (۲۵).

مطالعات Yu و همکارانش در سال ۲۰۰۲ نشان داده است که سدیم فلوراید سبب القای مرگ سلولهای کلیوی می‌شود. بر اساس گزارش ایشان نوع مرگ سلولی از نوع آپوپتوزیس است (۲۶).

در مورد سایر مکانیسمهای عمل سدیم فلوراید مطالعات Anuradha در سال ۲۰۰۱ نشان داده است که سدیم فلوراید ممکن است از طریق استرس اکسیداتیو و القاء پراکسیداسیون لیپیدها و اثر بر روی پتانسیل غشاهای میتوکندری سبب شود که ماده‌ایی به نام سیتوکروم C به سیتوپلاسم آزاد شود و از این طریق باعث به راه افتادن واکنشهایی شود که در نهایت منجر به مرگ سلول می‌شود (۲۷).

مطالعات دیگری توسط Anuradha در سال ۲۰۰۰ صورت گرفته است که در مورد مکانیسم مرگ سلول توسط سدیم فلوراید نشان می‌دهد که فلوراید در سلولهای (۶۰-hl) از طریق فعال کردن آنزیمهای کاسپاز ۳ در نهایت سبب آسیب به DNA و مرگ سلول می‌شود (۲۸). با توجه به یافته‌های این محققین و یافته‌های تحقیق حاضر احتمال دارد که سلولهای تیره

References

1. Uslu B. Effect of fluoride on collagen synthesis in the rat. *Res Exp Med (Berl)* 1983; 182(1): 7-12.
2. Phyllis J, Mullenix. Fluoride exposure during pregnancy links to learning disabilities: Attention deficit and behavior disorders. *Neurotoxicology and Teratology* 1995; 17(2): 25-29.
3. Varner JA, Jensen KF, Horvath W and Isaacson R. Chronic administration of aluminum-fluoride or sodium-fluoride to rats in drinking water: Alterations in neuronal and cerebrovascular integrity fluoride. *Environmental research* 1998; 31(2): 91-95.
4. Bhatnagar M, Rao P, Sushma J, Bhatnagar R. Neurotoxicity of fluoride: neurodegeneration in hippocampus of female mice. *Indian J Exp Biol* 2002; 40(5): 546-54.
5. Zhang Z, Xu X, Shen X, Xu X. Effect of fluoride exposure on synaptic structure of brain areas related to learning-memory in mice. *Wei Sheng Yan Jiu*. Jul 1999; 28(4): 210-2.
6. Sogaard CH, Mosekilde L, Schwartz W, Leidig G, Minne HW, Ziegler R. Effects of fluoride on rat vertebral body biomechanical competence and bone mass. *Bone* 1995; 16(1): 163-9.

7. Song JS, Park YD, Hyun JW, Kim JH. Induction of apoptosis by sodium fluorosilicate treatment in human osteogenic sarcoma (HOS) cells. *Anticancer Res* 2005; 25(1A): 391-5.
8. Jain SK, and Susheela AK, Effect of sodium fluoride on antibody formation in rabbits, *Environmental research* 1987; 44: 117-125.
9. Shiela Gibson, Effects of fluoride on immune system function *Complementary Medical Research* 1992; 6: 111-113.
10. Shashi A. Histopathology of myocardial damage in experimental fluorosis in rabbits. *Fluoride Research Report* 2001; 34(43): 43-50.
11. Vilber AO, Bello and Hillel J, Gitelman. High fluoride exposure in hemodialysis patients. *American Journal of Kidney Diseases* 1990; 15: 320-324.
12. Y Yoshisa, Experimental studies on chronic fluorine poisoning. *Japanese journal of Industrial Health* 1959; 1: 683-690.
13. Miao Q, Xu M, Liu B, You B. In vivo and in vitro study on the effect of excessive fluoride on type I collagen of rats. *Wei Sheng Yan Jiu* 2002; 31(3):145-7.
14. AK Susheela and Mohan Jha. Effects of fluoride on cortical and cancellous bone composition. *IRCS Medical Sciences: Library Compendium* 1981; 9(11): 1021-1022.
15. Susheela AK and Mukerjee D. Fluoride poisoning and the effect of collagen biosynthesis of osseous and nonosseous tissue. *Toxicological European Research* 1981; 3(2): 99-104.
16. Sharma YD. Effect of sodium fluoride on collagen cross-link precursors. *Toxicological Letters*. 1982; 10: 97-100.
17. Sharma YD. Variations in the metabolism and maturation of collagen after fluoride ingestion. *Biochemica et Biophysica Acta*, 1982; 715: 137-141.
18. Marian Drozd. Studies on the influence of fluoride compounds upon connective tissue metabolism in growing rats. and effect of sodium fluoride with and without simultaneous exposure to hydrogen fluoride on collagen metabolism. *Journal of Toxicological Medicine* 1984; 4: 151-157.
19. Genzou Takemura, Michiya Ohno, Yukihiko Hayakawa, Jun Misao, Motoo Kanoh, Atsuko Ohno, and et al. Role of apoptosis in the disappearance of infiltrated and proliferated interstitial cells after myocardial infarction. *Circulation Research*. 1998; 82: 1130-1138.
20. Rezaie MJ, Rezazadeh M, Abuzary M, Alsavand M, Ghidary E, Rezaie S, and Fatholahpour A. Ultrastructural changes of myocyte induced by dexamethasone injection in new born rat. *Iranian Heart Journal* 2005; 6(4): 55-62.
21. Cicek E, Aydin G, Akdogan M, Okutan H. Effects of chronic ingestion of sodium fluoride on myocardium in a second generation of rats. *Hum Exp toxicol* 2005; 24(2): 79-87.
22. Zhang Y, Sun G, Jin Y, Wang Y. Effects of fluoride on cell cycle and apoptosis in cultured osteoblasts of rats. *Wei sheng yan jiu* 2003; 32(5): 432-3.
23. Refsnes M, Schwarze PE, Holme JA, Lag M. Fluoride-induced apoptosis in human epithelial lung cells, A549 cells): role of different G protein-linked signal systems. *Hum Exp Toxicol Mar* 2003; 22(3): 111-23.
24. Chen J, Chen X, Yang K, Xia T, Xie H. Studies on DNA damage and apoptosis in rat brain induced by fluoride. *Zhonghua yu fang yi xue za zhi* Jul 2002; 36(4): 222-224.
25. Tokunaga T, Morshed SR, Otsuki S, Takayama F, Satoh T, Hashimoto K, and et al. Effect of antioxidants, oxidants, metals and saliva on cytotoxicity induction by sodium fluoride. *Anticancer Res*. 2003; 23(5A): 3719-26.
26. Yu R, Xia T, Wang A, Chen X. Effects of selenium and zinc on rat renal apoptosis and change of cell cycle induced by fluoride Article in *Chinese Zhonghua yu fang yi xue za zhi* 2002; 36(4): 219-21.
27. Anuradha CD, Kanno S, Hirano S. Oxidative damage to mitochondria is a preliminary step to caspase-3 activation in fluoride-induced apoptosis in HL-60 cells. *Free radic boil med* 2001; 31(3): 367-73.
28. Anuradha CD, Kanno S, Hirano S. Fluoride induces apoptosis by caspase-3 activation in human leukemia HL-60 cells. *Arch Toxicol* 2000; 74(4-5): 226-30.